

Funkcje dodatkowe (FD)

1. Super CHTM2 serii 5000 umożliwia ręczne wprowadzenie nowej, własnej charakterystyki dla nowego surowca (nieprzewidzianego przez producenta).

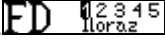
Możliwe jest wprowadzenie maksymalnie 34 nowych charakterystyk. Każda nowa charakterystyka oznaczona jest własnym numerem porządkowym (od **C1** do **C34**), ponadto może posiadać nazwę własną składającą się z maksymalnie 16 znaków (liter). Po wprowadzeniu dodatkowej charakterystyki Super CHTM2 traktuje ją jako kolejną po ostatniej ustalonej i wprowadzonej przez producenta.

Super CHTM2 serii 5000 umożliwia ponadto przeprowadzenie szeregu funkcji testowych aparatu - przydatnych w serwisowaniu, oraz pozwala (o ile użytkownik dysponuje drukarką CASIO HR-8B przystosowaną do współpracy z Super CHTM2) na wydrukowanie wszystkich wprowadzonych przez użytkownika charakterystyk.

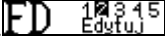
Wymienione możliwości dostępne są po zainicjowaniu obsługi tzw.

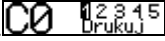
Funkcji Dodatkowych oznaczonych na wyświetlaczu „**FD**”.

2. Obsługa Funkcji dodatkowych zaczyna się od ustawienia na wyświetlaczu znaku „**FD**” i naciśnięcia klawisza „**%**”. Dalej, manipulując klawiszami „**<**”, „**>**” i „**%**” uruchamiane zostają kolejne możliwe do wykonania „zadania”. Jest ich łącznie 15, a każde związane jest z innym „ekranem” wyświetlacza. Oto najważniejsze „ekrany”:

A. Funkcja wyliczająca wartość współczynnika (ilorazu), którego znajomość jest konieczna przy wprowadzaniu charakterystyki.

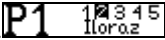
W tym celu należy zasypać pojemnik przygotowaną próbką o znanej wilgotności i przycisnąć przycisk „**%**”, w odpowiedzi identyfikator poda iloraz dla badanej próbki. Jeśli uprzednio aparat był skalibrowany (wyświetla literę „**K**”) wówczas na wyświetlaczu pojawią się dwie liczby. Jedną ze znakiem „**B**”, drugą ze znakiem „**W**”. Wartość współczynnika oznaczonego „**W**” służy jako parametr przy wprowadzaniu nowej charakterystyki

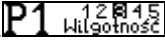
B. Funkcja pozwalająca na zaprogramowanie: nazwy nowoprowadzanej charakterystyki, wartości masy surowca, kolejnego numeru punktu charakterystyki, wartości współczynnika „**W**” oraz znanej wartości wilgotności dla danej próbki surowca.

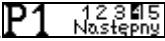
C. Funkcja wydrukowania wszystkich punktów dodatkowej charakterystyki.

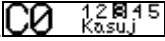
D. Funkcja pozwalająca na edycję numeru dodatkowej charakterystyki.

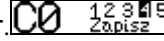
E. Funkcja edycji nazwy dodatkowej charakterystyki. Klawiszami „**<**” i „**>**” należy wybrać właściwą literę bądź cyfrę a następnie zatwierdzić ją klawiszem „**%**”. Po wprowadzeniu 16 znaków następuje edycja masy próbki surowca. Jeśli masa zostanie określona znakami „pustymi” - wówczas oznaczać będzie to, że wprowadzana charakterystyka jest „objętościowa”.

F. Funkcja wprowadzenia wartości ilorazu (współczynnika „**W**”)

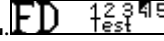
G. Funkcja wprowadzenia wartości wilgotności (w „**%**”) dla danej próbki surowca

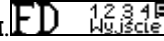
H. Funkcja wyboru kolejnego punktu wprowadzanej (bądź przeglądanej) dodatkowej charakterystyki. Maksymalnie wprowadzić można 27 punktów dodatkowej charakterystyki (par punktów - iloraz/wilgotność)

I. Funkcja skasowania (wymazania z pamięci identyfikatora) dodatkowej charakterystyki

J. Funkcja zapisania do pamięci identyfikatora wprowadzonej nowej dodatkowej charakterystyki. Zapisana zostaje wprowadzona nazwa i masa surowca, numer charakterystyki, zapisane zostają pary punktów (iloraz/wilgotność) od numeru 1 do określonego bieżącym wskazaniem numeru punktu „**P**”

K. Funkcja programowania Super CHTM2 z zewnętrznego komputera

L. Funkcja testująca parametry Super CHTM2 (wyłącznie dla celów serwisu)

M. Funkcja wyjścia z obsługi „**FD**”

3. Super CHTM2 wykorzystuje metodę aproksymacji liniowej podczas wyliczania zawartości wody w badanej próbce surowca którego dotyczy wybrana dodatkowa charakterystyka. Dlatego też błąd wskazania będzie tym mniejszy im więcej punktów charakterystyki zostanie zaprogramowanych, zwłaszcza w interesującym przedziale wilgotności. Maksymalna ilość możliwych do zaprogramowania punktów wynosi 27.

4. Przed przystąpieniem do wprowadzania charakterystyki należy przygotować próbki surowca o znanych wilgotnościach. Wilgotności powinny być reprezentatywne dla oczekiwanego zakresu badania wilgotności. Należy pamiętać, że badane z pomocą Super CHTM2 próbki dla nowej dodatkowej charakterystyki nie mogą charakteryzować się zawartością wody większą niż maksymalna wilgotność próbki służącej do definiowania nowej charakterystyki.

5. Wprowadzać należy punkty dla rosnących wilgotności (współczynników „**W**”). Prawidłowo przygotowane próbki to takie, dla których rosnącym wartościom wilgotności odpowiadają rosnące wartości współczynnika „**W**”.

6. W każdym momencie programowania istnieje możliwość wyjścia z danej funkcji poprzez wybranie opcji: „**Wyjście**” umieszczonej pod numerem **5** ekranu.

7. Przygotowanie punktów kalibracji:

- dla dowolnie wybranego zakresu (innego niż „**FD**”) skalibrować Super CHTM2
- zasypać komorę porcją badanego surowca i na zakresie „**FD**” wyznaczyć wartość współczynnika „**W**”
- zestawić (np. w tabeli) wartość wyznaczonego współczynnika „**W**” i **%** wilg.
- powtarzając czynności kolejno od (a) do (c) dla maksymalnie 27 próbek uszeregować rosnąco punkty (pary wartości współczynnika „**W**”/**%** wilgotność)

8. Przykład programowania dodatkowej charakterystyki:

- przygotować tabelę punktów kalibracji
- wybrać ekran „**B**”
- wybrać ekran „**D**”
- wprowadzić numer dodatkowej charakterystyki
- wybrać ekran „**E**”
- wprowadzić nazwę charakterystyki oraz ewentualnie masę próbki surowca
- wybrać ekran „**F**”
- wprowadzić wartość współczynnika „**W**” dla danej próbki
- wybrać ekran „**G**”
- wprowadzić wartość wilgotności dla danej próbki
- dla wprowadzenia kolejnego punktu wybrać ekran „**H**” i powtórzyć czynności od (h)
- wybrać ekran „**J**”
- opuścić zakres funkcji dodatkowych „**FD**”